

HANS ARNE AKERØ

Født: 08.10.1949

Gift

Ordinert til prestedtjeneste i juni 1980

Nåværende stilling:

Seksjonssjef for Gudstjenesteliv og kultur, Kirkerådet

Utdanning:

Teologiske embetseksamen 1975, Praktisk-teologisk seminar 1978.

Ordinert til prestedtjeneste i juni 1980

Etter- og videreutdanning:

Gresk grunnfag 1980 fra Universitetet i Oslo, Klassisk institutt.

Doktorgrad i teologi (PhD) ved Misjonshøgskolen 2009 med temaet: *Det hellige som sentralbegrep i religion.*

Arbeidspraksis:

Vitenskapelig assistent i Det nye testamente ved Menighetsfakultetet 1975 – 1977

Res.kap. i Grønnåsen menighet 1980 – 1983, Nord-Hålogaland bispedømme

Høsten 1982 var jeg 3 måneder sekretær for Bispemøtet, ved Oslo bispedømmekontor.

Res.kap i Fossum menighet 1983 – 1988, Oslo bispedømme

Sokneprest i Fossum menighet 1989 – 1998, Oslo bispedømme

Stiftskapellan/Kirkefagsjef ved Oslo bispedømmekontor 1999 – 2001

Rektor i Den norske kirkes presteforening 2001 – 2009

Oktober 2007- juni 2008 var jeg i 9 måneder doktorgradsstipendiat ved Misjonshøgskolen.

Seksjonssjef for Gudstjenesteliv og kultur, Kirkerådet siden 2010 –

Ved siden av prestedtjenesten har jeg vært timelærer i praktisk-teologi både ved Menighetsfakultetet og Det praktisk-teologiske seminaret ved Universitetet.

Ledererfaring:

Som sokneprest i Fossum var jeg daglig leder for en stor stab.

Styreleder for IKO 1989 – 1993.

Styreleder for Norsk avdeling i Areopagos 1999 – 2003.

I Presteforeningen hadde jeg ansvar for ledelsen av fagrådene og for omstillingen til en helt ny form for kurssamarbeid med de teologiske fakultetene.

I Kirkerådet har jeg hatt et lederansvar i arbeidsprosessene med gudstjenestereformen, salmeboken, kirkebygg og kultur.

Prosjekter:

Som prest i Groruddalen ønsket jeg å vite mer om hvordan folk tenkte og opplevde religiøsitet og kirke i sin lokale kontekst. Et Olavsstipend fra Kirkedepartementet gav meg muligheten til å gjøre en antropologisk undersøkelse med temaet *”Rom for det hellige i Groruddalen?”* Dette gikk jeg videre med i avhandlingen: *”Det hellige som sentralbegrep i religion”* (jf. litteraturlisten). Jeg er altså opptatt av selve den *åndelige* dimensjonen i den kristne tro, det som gjør kirken til kirke.

Jeg har også vært opptatt av barns og unges deltakelse i gudstjenesten og praktiserte i flere år i Fossum menighet en ministrantordning hvor disse deltok med faste oppgaver.

Tillitsverv – engasjement:

Medlem av styret i *Alna Vocalis* (Haugerud kirkekor) de siste 10 år.

Leder av nominasjonskomiteen for menighetsrådsvalget i Haugerud våren 2009.

Medlem i Konferansen av europeiske presteforeninger 2003 – 2009.

Medlem av styret for Groruddalen kirkeakademi 2004-2006.

Styreleder i norsk avdeling i Areopagos 1999-2003 og leder for sommerstevnet 2008.

Medlem av oppvekst- og kulturkomiteen/KPU i Stovner bydel 1988-1998.

Medlem av prostiets styringsgruppe for "Prosjekt kirken i Groruddalen" 1993-1998.

Geistlig medlem i Oslo bispedømmeråd og meddirigent på Kirkemøtene 1994-1997.

Medlem i Kirkerådets utredningskomité om udøpte konfirmanter 1996-1997.

Styreformann i IKO 1989-1993.

Medlem i Norsk teologisk nemnd i Mellomkirkelig råd 1982-1991.

Medlem i Norsk-baptistisk-luthersk samtalegruppe (Mellomkirkelig råd) 1984-1989.

Medlem og sekretær i Det frivillige kirkelige landsråds "Paragraf -2- komité" 1978-1980.

Publikasjoner:

Akerø 2012: *Franz Schubert Deutsche Messe Korutgave. J. P. Neumanns tekst i norsk gjendiktning ved Hans Arne Akerø*. Stavanger. Cantando Musikkforlag.

Akerø 2010: *Rommets makt – kultur i det hellige rom. Noen religionsfenomenologiske og teologiske perspektiver*. www.kirken.no/kultur/fagartikler/andre_fagfelt.

Akerø 2009: *Det hellige som sentralbegrep i religion. En religionsfilosofisk analyse av Rudolf Ottos og Manfred Josuttis' religionsfenomenologiske hellighetsforståelse og den relevans for kristen teologi*. School of Mission and Theology. Dissertation Series – Volume 8. Stavanger: Misjonshøgskolens forlag.

Akerø 2009b: *Synsbejennelsen: Viktig ledd i gudstjenesten*. Kronikk i: *Vårt land*, 20. Juli 2009. Oslo.

- Akerø 2006: Ni teser om den ordinerte tjeneste og de kirkelige råd i Den norske kirke, i: Akerø (red): *Mellom embetsmyndighet og demokrati. Prestetjenesten i Skandinavia siden 1905*. Oslo: Nr. 48 i Den norske kirkes presteforenings studiebibliotek.
- Akerø 2002: Det beste er vannet. 7 bekreftelser på dåp og dåpssamtale, i: Andersen/Akerø (red): *Himmelgaven. Kirkens møte med mennesker ved dåp*. Oslo: Nr 47 i Den norske kirkes presteforenings studiebibliotek.
- Akerø 2001: *Fossum kirke. 25 år i avgrensning og nærhet*. Oslo: Fossum menighet (ISBN 82-996060-0-4).
- Akerø 2000: Nyreligiøsitet - og ny og gammel religiøsitet i Groruddalen, i: (red:) Leif Gunnar Engedal og Arne Tord Sveinall: *Troen er løs*. Trondheim: Egede-instituttet.
- Akerø 1999: Veileder i hellighetssonen. En presentasjon av M. Josuttis' pastoralteologi, i: (red:) Marit Halvorsen Hougsnæs: *Kirken, lekfolket og prestskapet. Festskrift til Frank Grimstad*. Oslo: Kirkens arbeidsgiverorganisasjon.
- Akerø 1997: Gud i Groruddalen", i: *Gud*. Oslo: Teologisk fakultet.
- Akerø 1996: Folkekirke og hellighet i Groruddalen, i: *Norsk Teologisk Tidsskrift*, hefte 2-3. Oslo: Universitetsforlaget.
- Akerø 1996a: Stedets makt. Rom for det hellig i Groruddalen?", i: *Gud er løs*. Oslo: Mellomkirkelig Råd.
- Akerø 1996b: Bibelen i Groruddalen, i: *Ordet tar bolig i Groruddalen. Et inspirasjonshefte for bibel-og samtalegrupper*. Oslo: Rødtvet kirke.
- Akerø 1996c: Kirkebygg og hellighet i Groruddalen, i: *Lengsel og håp – menneskers møte med kirkebygget. Fagdager for kirkebyggere 15.-17. Mars 1996 (i Tøyenkirken)*. Oslo: Kirkens bymisjon.
- Akerø 1995: *Vårt alterbord er dekket. Barn og nattverd*. Et hefte i serien Plan for dåpsopplæring. I praksis. Oslo: IKO.
- Akerø 1994: Hvordan formidle håp og trøst til barn og tenåringer", i: *Kristen friskole*. nr 1.
- Akerø 1993: Barn og unge som gudstjenestemedhjelpere" i: *Prismet*, nr 4. Oslo: Universitetsforlaget.
- Akerø 1993: *Kirkesvaler. Arbeidshefte for ministranter i Fossum kirke*.
- Akerø 1992: Bibelbruk i økumenisk arbeid, i: *Ung Teologi*, nr 3. Oslo: Menighetsfakultetet.
- Akerø 1984: Håp – på Abrahams vis, i: *Inter Medicos* 4. Oslo: Kristelig medisinerkrets i Oslo og Norges Kristelige Legeforening.
- Akerø 1984a: Innledning til, og oversettelse fra gresk av Hermas "Hyrden", i: Ernst Baasland/Reidar Hvalvik (red): *De apostoliske fedre*. Oslo: Luther Forlag.

Akerø 1982: Tro og erfaring i Augustins Confessiones, i: Harald Bekken (red): *Tro og erfaring*. Presteforeningens studiebibliotek nr 18. Oslo: Andaktsbokselskapet. (Tilleggshefte: ISBN 82 - 543 -0116-6).

Akerø 1974: Om bevisene for Guds eksistens, i: *Ung Teologi*, nr 2. Oslo: Menighetsfakultet.

Musikkpublikasjoner

Jeg har laget tre musikkspill for barnekor og voksne, både tekst og musikk:

Akerø 2008: *Kom og forny din jord! Et pinsespill for barnekor og voksne*. Oslo: IKO-forlaget AS.

Akerø 2006: *Den store fiskefangsten. Et påskespill for barnekor/familiekor*. Oslo: IKO-forlaget AS.

Akerø 2005: *Vi kommer fra Østen. Et Helligtrekongerspill for enstemmig barnekor*. Oslo: IKO-forlaget AS.

Akerø 2013: *Marias lovsang og Simeons lovsang, for firestemmig kor og orgel*. Stavanger: Cantando musikkforlag AS.

I den nye salmeboka har jeg skrevet tekst og melodi til en barnesalme (nr 107) og melodi til en bibelsk salme (nr 936).

Internasjonal og økumenisk erfaring:

Jeg var medlem i Norsk teologisk nemnd i 10 år (1982-1991). Da jeg gikk på gymnaset i Tromsø ledet jeg koret på de økumeniske fellesmøtene, og i tiden som prest i Grønnåsen var jeg med i den lokale økumeniske gruppen som arrangerte Bønneuken. I 1982 var jeg delegat på en konferanse i Kirkenes verdensråd om fellesskap mellom menn og kvinner i kirken. I årene 1984 -1989 var jeg medlem i den nasjonale Baptistisk-luthersk samtalegruppen for å klargjøre forskjeller og skape større forståelse mellom disse to kirkesamfunnene. På 1980-tallet var jeg engasjert i Presteforeningens solidaritetsarbeid med kirkene i Øst-Europa, hvor prester derfra fikk komme til Norge og besøke våre menigheter. I tiden som rektor i Presteforeningen var jeg medlem av Komiteen for europeiske presteforeninger, som arrangerte konferanser i Italia og Polen.

Spørsmål til kandidaten

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

Å inspirere menigheter og kirkelig ansatte i deres arbeid, være en sammenbindende kraft i bispedømmet og se til at det kristne budskapet blir forkynt og kirkens ordninger og målsetninger blir fulgt.

Biskopen skal også være en stemme i det offentlige rom og har en særlig oppgave med å lede prestedtjenesten, gi høringsuttalelser i teologiske og etiske spørsmål og bidra i bispemøtets arbeid.

I alt dette er det viktig å lytte til mennesker, be for dem og selv leve som et kristent menneske. Mitt livsmotto har jeg hentet fra den ortodokse mystikeren *Simeon, den nye teologen*: "Den hellige ånd frykter intet og forakter ingen."

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag, og i tiden framover, slik du ser det?

Å vekke til tro og styrke gudstjenestelivet. Biskop Per Oskar Kjølås fremhevet dette i sin siste årstale: "Møtet med Gud i gudstjenesten er det som konstituerer menigheten. Gudstjenesten kan derfor ikke reduseres til en virksomhet blant andre virksomheter. Den er det hellige møte med Gud."

Alt det viktige arbeidet med trosopplæring, diakoni og kirkelig kunst og kultur i kirken peker mot gudstjenesten som det meningsgivende sentrum.

En særlig utfordring i tiden framover er å styrke Den norske kirkes rolle som en kulturbærende folkekirke i vårt samfunn når den ikke lenger er en statskirke. Her vil arbeidet med kirkens struktur og organisering være viktig. Målet må være å styrke den lokale menighet.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Visitaser til menighetene er biskopens viktigste mulighet til å utøve åndelig ledelse. Visitasene er selve pulsslaget i bispegjeringen. Møter med menighetene og andre institusjoner i lokalmiljøet, samtaler med menighetsrådet og de ansatte, forkynnelse og visitasforedrag kan på sitt beste åpne nye dører inn i kirken.

Også deltakelse i bispedømmerådet og i Bispemøtet kan få stor betydning for det åndelige liv i bispedømmet og i vår kirke. Og med åndelig liv tenker jeg ikke bare på kirkens indre liv, men på hvordan Gud gir oss forpliktelser og håp i møte med verdens fattigdom og kriser.

4. Hva er kjernen i din forkynnelse av Guds ord?

At Gud kaller oss mennesker til *felleskap* med seg, vår neste og med alt det skapte. Dette fellesskapet bygger på nåden i Kristus, som overvinner synd og død. Guds nåde gir et helt annet grunnlag å leve på enn dagens krav om selvrealisering og våre drømmer om det perfekte liv. Ikke noe er mer fellesskapsstiftende enn det gamle budskapet om at vi alle er syndere, men frelses ved Guds nåde, i Jesus Kristus.

5. Hvilke visjoner har du for Nord-Hålogaland bispedømme og Den norske kirke framover?

Gudstjeneste er et møte med Gud, og jeg har tro på at gudstjenesten må ha en gjenkjennelig form og fastholdes som et ritual. Men nettopp innenfor en slik ramme har gudstjenesten en dramatisk nerve. Noe står på spill, og dette utløser kreativitet og engasjement. Jeg glad for at den nye gudstjenesteordningen har åpnet en ny mulighet for menigheter som ikke ønsket å ha 1977-liturgien.

Jeg mener også at trosopplæringsarbeidet vil være avgjørende for kirken i tiden fremover. Jeg har forstått at mange menigheter i Nord-Hålogaland allerede opplever en fornyelse gjennom dette. Det er treffende sagt at den kirke som vil *overleve*, må *overlevere*, altså overlevere bibelfortellingene og kristen tro og etikk til nye generasjoner. Her er det også behov for erfaringsutveksling, samtale og kreativitet.

Gjennom 18 års erfaring som menighetsprest har jeg lært hvordan befolkningsgrunnlag, boligstruktur, personellsituasjonen, økonomi og andre ressurser kan være avgjørende for om det skjer en fornyelse og vekst i menigheten eller ikke. Dette betyr ikke at vi kan legge visjoner til side, men det betyr at visjonene må utformes i kontakt med den lokale virkelighet.

6. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Nord-Hålogaland bispedømme?

Jeg tror jeg kan bidra med bred teologisk og kirkelig kunnskap. I de stillingene jeg har hatt i kirken, har jeg fått anledning til å gå dypt inn i mange praktisk-teologiske saker. Denne kunnskap og erfaring ønsker jeg å bruke for å tilføre nye perspektiver på det kirkelige arbeidet i samtalen med medarbeidere i bispedømmet.

En viktig oppgave for dette bispedømmet og for andre bispedømmer er å styrke rekrutteringen til kirkelige stillinger. Jeg håper å kunne stimulere til dette.

Jeg tror at jeg kan bidra til å styrke det kirkemusikalske arbeidet og annet kulturarbeid i menighetene. I dag er kirkekonserter den aktivitet som vokser mest på landsbasis. Mange nærmer seg kirken gjennom kirkemusikkens åpne språk. Den kirkemusikalske arven, og nye kirkemusikk, setter mange i kontakt med det kristne trosunivers.

7. Hvordan vil du som biskop i Nord-Hålogaland bispedømme ivareta det teologiske mangfoldet i bispedømmet?

I dagens kultursituasjon må vi venne oss til å leve med store spenninger mellom ulike identiteter og livssyn. Også i kirken finnes et mangfold av synspunkter som ikke så lett lar seg forene. Vi kan ikke bare dysse ned disse motsetningene, men må våge å gå åpent inn i en

samtale og debatt med egne argumenter og samtidig vise respekt for dem som mener noe helt annet. Dette kan være krevende, men det finnes ikke noe godt alternativ til dette. Jeg har tro på den åpne samtalen, og at vi som kristne kan leve i "et forsonet mangfold".

Så er det samtidig slik at Den norske kirke bygger på noen sentrale dogmer. Kirken står fast på påstanden om at Jesus Kristus er verdens frelser, selv om postmoderne tenkemåter avviser den absolutte sannheten i slike dogmer. Biskopene har et særlig ansvar for å se til at kirkens grunnleggende sannheter blir forkynt.

8. Beskriv kort din teologiske profil og ditt ståsted i Den norske kirke.

Jeg tror jeg først og fremst vil beskrive meg som en økumenisk-luthersk teolog. Både det lutherske og det økumeniske har vært retningsgivende for min tenkning i alle år. Jeg er opptatt av de lange linjer i kirkens teologi, og synes ofte vi har noe å lære av fortiden og av andre kirkesamfunn i dag. Ønsket om å oppdage kirkens enhet gjennom alle tider og alle steder, er en drivkraft i meg. Det finnes store skatter av teologi og fromhetsliv i kirkens historie som vi kan øse av.

Som ung prest i bispedømmet både undret jeg meg og ble fascinert av det fremmedartede, men også av den teologiske substans som lå i læstadianismen. Dette utfordret min litt selvsagte sør-norske-kristendom. Jeg ble også bevisst på de kulturelle forutsetningene i vår oppfatning av den kristne tro.

Jeg har fra første stund vært tilhenger av kvinnelige prester, og vier også fraskilte. På Kirkemøtet i 1995 og 1997 talte jeg som eneste presterepresentant, men sammen med bl a biskop Steinholt, for en kirkelig aksept av homofile ut fra de erfaringene jeg hadde gjort som prest i møte med homofile kristne. Den nye ekteskapsloven er jeg imidlertid kritisk til av mange grunner, og anbefaler ikke kirken å endre forståelsen av ekteskapet. Hvordan kirken skal løse de pastorale utfordringene i møte med homofile og andre seksuelle identiteter, må vi forsøke å finne en felles vei for i vår kirke. Jeg skriver dette før Kirkemøtet 2014 har funnet sted.

9. Hvordan vil du karakterisere deg som person?

Jeg er en relativt fredelig person med godt humør og mye humor. Jeg liker å rose mine kolleger, gir rom for andre og tar gjerne imot råd. Noen karakteriserer meg som løsningsfokuseret.

Jeg har kontakt med mange miljøer, og liker å gå i dialog med folk. En frisk diskusjon er heller ikke å forakte.

Jeg har alltid likt å arbeide, har stor arbeidskapasitet og kommer i mål med ting. Jeg sier ikke nei til nye og spennende utfordringer og trives med å arbeide målrettet sammen med andre.

I musikken har jeg en frisone. Når jeg spiller piano, henter jeg meg inn fysisk og mentalt.

For øvrig er jeg en uhelbredelig, kronisk kirkegjenger.

10. Ditt kjennskap til landsdelen.

Først og fremst er jeg godt kjent med Tromsø og området rundt byen, fordi jeg gikk på gymnaset og senere ble prest i Tromsø. Mine foreldre var offiserer i Frelsesarmeen og hadde mange år i Nord-Norge. Jeg ble født i Sandnessjøen, og som tenåring reiste jeg med min familie og besøkte alle byene i Finmark to ganger. At jeg ble gift med ei Tromsøjente forklarer også at vi alle år har reist til Nord-Norge. Sammen med min svigerfar har jeg fisket og gått på småviltjakt flere steder i Troms og Finnmark. En sommer var jeg også vikarprest i Nordreisa. For 3 år siden fikk jeg litt elementær voksenopplæring da jeg sammen med ledergruppa i Kirkerådet hadde samtaler med menighetene i indre Finmark.

Jeg har mye å lære om landsdelen, og er nysgjerrig på nye mennesker og steder. "Små steder – store spørsmål" er en boktittel som jeg synes sier noe viktig.

11. Samisk og kvensk språk og kultur er en del av Nord-Hålogaland bispedømme. Hvilke tanker gjør du deg om dette?

Det er ikke mange samiske og kvenske ord jeg kan, men jeg er stolt over at jeg i Kirkerådet har vært med på å legge til rette for samiske og kvenske salmer i den nye salmeboka. Jeg håper at disse blir brukt i norsktalende menigheter. Noen år var jeg med på å planlegge samiske gudstjenester i Oslo, og deltok på disse. I min kones slekt er det både kvensk og samisk innslag. For å si det humoristisk: Det som på biskop Berggravs tid ble omtalt som "den finske fare", har jeg levd godt sammen med i over 40 år!

For meg er det viktig at folk med ulike identiteter kan lære av hverandre og erfare at vi er barn av den samme Skaper, og at vi som kristne er grener på det samme vintreet, Jesus Kristus.